

OVER SINT, PIETEN EN.....HET MILIEU.

Even leek het erop dat Sint het zonder zijn Pieten zou moeten stellen.
 Waardig weliswaar , maar toch wat eenzaam, trad hij binnen in ons gezichtsveld.
 Hier was lang naar uitgezien, zijn geruststellende aanwezigheid die een einde maakte aan het wild geraas in ons. Maar waarom was hij alleen???

Waar waren zijn metgezellen die ons altijd zo amuseren en doen huiveren met hun streken en ondoordachte grillen, hun onwetendheid en lompe manieren?

Maar ons ook altijd weer vertederen met hun vriendelijke bereidwilligheid en hun kwetsbare eerlijkheid.
 En ja hoor, daar hoorden wij ze al op het plein. Onverwacht waren ze toch nog gekomen, niet langs de gebaande weg, niet zoals wij het hadden uitgestippeld, maar rijdend waar wij moeten lopen.
 Herrie makend waar wij stil moeten zijn.
 Hinderlijk waar wij rekening moeten houden met elkaar.
 Juichend reed de smeerpriet op zijn knetterende walmende brommer door de school.
 "Wat ruikt het hier lekker", zei hij later nog. Toen de schillen en de zakjes onbekommerd over de schone vloer verspreid werden en de lege blikjes ons om de oren vlogen konden we het niet langer aanzien.
 Nog even en het was niet meer tegen te houden, onhanteerbaar geworden.
 Daarom werkten we hem, de smeerpriet, snel in de container. Met het deksel dicht was hij getemd en onzichtbaar. Opgelucht konden we het feest vervolgen en onze aandacht richten op de goede Sint, de brave milieupriet en de kinderen die hun beste beentje voorzetten.
 Af en toe werden we afgeleid door de gevangen smeerpriet die met het deksel klepperde en smeekte om vrij te mogen. En daar moest het wel van komen, want de goedheilighe mens gunt ieder weer een nieuwe kans en vergeeft gaarne de berouwvolle die zijn leven wil beteren.
 Later, na genoten te hebben van het programma waarin de kinderen zich ongedwongen presenteerden gingen de drie gasten nog langs bij de kleuters en de kinderen van groep 3 en 4.
 Vol overgave, met vreugde en ingetogen ernst legden de kinderen hun hart bloot voor de Allesbegrijpende en zijn twee grappenmakers.
 Sommigen wetend, vermoedend, anderen volstrekt onwetend van de geheimen, verborgen achter die witte baard, de rode mantel, de mijter en de zwarte gelaten en de frivole kostuums.

